

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev-x 494/2018-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Viktorije Lovrić, predsjednice vijeća, Jasenke Žabčić, članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice, te Marine Paulić, Dragana Katića i Darka Milkovića, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hoteli Baška Voda d.d., OIB: 38304309304, kojeg zastupa punomoćnik Ivica Restović, odvjetnik u Splitu, protiv tuženice Općine Baška Voda, OIB:23958451309, radi isplate, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Županijskog suda Varaždinu broj GŽ-156/2018-2 od 6. veljače 2018., kojom je djelomično potvrđena i djelomično preinačena presuda Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Makarskoj, broj P-1045/15 od 11. travnja 2017., ispravljena rješenjem broj P-1054/15 od 10. listopada 2017., u sjednici održanoj 22. travnja 2020.,

presudio je:

Revizija se odbija kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tuženice za naknadu troška odgovora na reviziju.

Obrazloženje

Prvostupanjskom ispravljenom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu 10.321.961,99 kn s pripadajućim zateznim kamatama i troškom postupka (toč. I. izreke). Ujedno je naloženo tužitelju da tuženiku naknadi troškove postupka u iznosu od 942.474,40 kn (toč. II. izreke).

Drugostupanjskom presudom odbijena je žalba tužitelja i potvrđena je prvostupanjska presuda u dijelu u toč. I. izreke. Djelomično je prihvaćena žalba tužitelja i preinačena je odluka o troškovima postupka te je tuženik konačno obavezan tuženici naknaditi troškove postupka u iznosu od 754.887,20 kn.

Protiv drugostupanjske presude reviziju je podnio tužitelj pozivom na odredbu čl. 382. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 57/11, 25/13 i 89/14 - dalje: ZPP) i to zbog bitne povrede odredaba

parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud ukine nižestupanjske presude i predmet vrati na ponovno suđenje.

U odgovoru na reviziju tuženica osporava revizijske navode i predlaže reviziju odbiti kao neosnovanu.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev za naknadu stečenog bez osnove, koji zahtjev tužitelj temelji na činjeničnoj i pravnoj osnovi iz koje bi proizlazilo

- da je između stranaka 24. veljače 2000. sklopljen sporazum o reguliranju međusobnih prava i obveza (dalje: Sporazum) kojim je u čl. 8. navedeno da „Lučica Baška Voda koju su do sada gradili sporazumno i zajednički Hoteli, Općina i PSRD Komarča, uređena kao zasebna tvrtka Turističko – športska luka Baška Voda d.o.o. pretrpit će reorganizaciju u smislu valorizacije temeljnog kapitala 60% u korist Općine i najviše 40% u korist Hotela, a sukladno tome i upravljačka prava i obveze. Realizacija stavka 1. ovog članka uvjetuje se preciznim utvrđivanjem dosadašnjih ulaganja Hotela i Općine.“;

- da je tužitelj tuženici 23. ožujka i 28. rujna 2005. dostavio prijedlog ugovora za reguliranje međusobnih odnosa, na koji prijedlog se tuženica nije očitovala;

- da je tuženica, vezano na dopis tužitelja kojim ju opetovano poziva na uređenje odnosa, donijela zaključak u kojem se navodi „Rješenje o privatizaciji Hotela Baška Voda d.d. odredilo je međusobne odnose/prava i obveze/ s Općinom Baška Voda, a budući da je navedeno rješenje bilo i temelj izmijenjene vlasničke strukture ove privatizirane tvrtke, to ovo tijelo ne vidi razlog za razmatranje ponuđenih imovinsko-pravnih odnosa“;

- da je na opisani način došlo do stjecanja bez osnove na strani tuženice.

Nižestupanjski sudovi tužbeni zahtjev ocijenili su neosnovanim polazeći u bitnom od utvrđenja da su sredstva ulagana na pomorskom dobru, kao stvari izvan prometa, i nisu ušla u imovinu tuženice, slijedom čega da na strani tuženice nije došlo do stjecanja bez osnove.

Prema odredbi čl. 392. a ZPP u povodu revizije iz čl. 382. st. 1. ZPP ovaj sud ispituje pobijanu presudu samo u onom dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo u granicama razloga određeno navedenih u reviziji.

U reviziji stranka treba određeno navesti i obrazložiti razloge zbog kojih je podnosi. Razlozi koji nisu tako obrazloženi neće se uzeti u obzir (čl. 386. ZPP).

Tužitelj u reviziji određeno ne navodi koja bitna povreda odredaba parničnog postupka je učinjena. Sadržajno, navodeći da prvostupanjski sud nije vezan pravnom osnovom navedenom u tužbi, ukazuje na bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 186. st. 3. ZPP. Nadalje, navodeći da je prvostupanjski sud neosnovano odbio izvođenje dokaza financijskim vještačenjem, ukazuje na bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 220. st. 2. ZPP.

Suprotno tvrdnji revidenta iz činjeničnih navoda tužbe proizlazi da je činjenična osnova tužbe stjecanje bez osnove, kako je to sam tužitelj u tužbi i naveo, a u tužbi nisu iznesene činjenice iz kojih bi proizlazila odštetna odgovornost tuženice. Nije stoga počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 186. st. 3. ZPP.

Prema odredbi čl. 220. st. 2. ZPP sud odlučuje o tome koje će od predloženih dokaza izvesti radi utvrđivanja odlučnih činjenica.

Polazeći od zaključka da nije došlo do prijelaza imovine tužitelja u imovinu tuženice, dakle, da na strani tuženice nema stjecanja bez osnove, pravilno je prvostupanjski sud, postupajući po ovlaštenju iz prednje odredbe, odbio izvođenje dokaza predloženog na visinu tražbine. Nije stoga počinjena ni bitna povreda iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 220. st. 2. ZPP.

Prema odredbi čl. 385. st. 1. ZPP reviziju nije dopušteno podnijeti zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Stoga pretežni revizijski razlozi kojima tužitelj osporava pravilnost i potpunost utvrđenog činjeničnog stanja kao nedopušteni nisu ocjenjivani.

Postojanje revizijskog razloga pogrešne primjene materijalnog prava tužitelj posebno ne obrazlaže. Stoga ispitujući pobijanu presudu u smislu čl. 392.a st. 1. i 386. ZPP nije našao postojanje tog revizijskog razloga.

Slijedom iznesenog, budući da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija podnesena valjalo je na temelju odredbe čl. 393. ZPP reviziju odbiti kao neosnovanu.

Odbijen je zahtjev tuženice za naknadu troška odgovora na reviziju jer ova postupovna radnja nije bila potrebna za vođenje parnice. (čl. 166. st. 1. i 155. st. 1. ZPP).

Zagreb, 22. travnja 2020.

Predsjednica vijeća:
Viktorija Lovrić, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

